

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:
1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casa cu 15 cr. pe lună mai mult.
Pentru monarhie:
1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.
Pentru România și străinătate:
1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plăindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.
Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.
Se prenumără și la poste și la librării.
În Bucuoresol
primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.
Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se inapoiază.
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La Abonament lunar pentru Iunie st. v. — cu prețurile din capul foii — invitat Administrațunea djarului „TRIBUNA“.

Inaintea examenelor școlare.

Una din petrele unghiulare, pe care se razimă propășirea și chiar existența noastră în viitor, sînt negreșit școalele populare. Mănecînd dela acest adevăr neîndoios și important, ținem că este de importanță să atragem luarea aminte asupra câtorva grave scăderi, de care sînt bănuite multe și chiar foarte multe din școalele noastre populare.

Însărcinați cu inspecția și cu instrucția în școalele populare.

Avem aproape de toate, și totuși ne lipsesc lucrul principal: dispozițiile și poruncile continuă și astăzi a rămâne în mare parte fără fond real, și de sigur nu dicem prea mult afirmînd, că aceste dispoziții nu s'au aplicat riguros mai nicăiri.

Neaplicarea întocmai sau măcar pe jumătate se explică, și adese este motivată, prin puterea împregiurărilor locale și îndeosebi prin sărăcia și ne-pășarea poporului, prin indolența sau reavoința organelor administrative politice etc., așadar prin factori, asupra cărora autoritățile școlare confesionale nu pot să înfrumusețeze deloc sau cu anevoie. Este însă îndeobște cunoscut, că în majoritatea casurilor cei însărcinați cu inspecția și instrucția școlară ei înșiși poartă vina scăderilor existente.

Este adevărat vorba mai ales de zăpăceala ce domnese la noi în privința ordinei, punctualității și disciplinei școlare preste tot.

Lipsa de ordine, care în unele ținuturi a luat dimensiuni de necredut, merită cea mai aspră reprobă; căci o instrucție, ori-și-cît de excelentă, nimic nu folosește, dacă nu e așezată pe fundament moral. În adevăr, nu atât înăvuirea spiritului cu folositoare cunoștințe, nu cetitul, scrișul și calculatul ca atare, ci mai ales dezvoltarea caracterului moral religios și exercitarea în virtuți, dedarea la ordine și punctualitate, la împreună lucrarea armonică și împlinirea cu răbdare și tragere de inimă a datorințelor prescrise, — eată scopul principal al școlii. Din ordine se naște obiceiul celor bune. Prin observarea și menținerea cu rigoare a ordinei și disciplinei se dă micilor elevi puțința de a se deprinde în stăpînirea de sine, de a-și supune trupul spiritului, ear' poftele și patimile cerințelor etice morale. Începerea și terminarea la timpul hotărît a cursului școlar, cercetarea regulată a oarelor, înțirarea și eșirea punctuală a învățătorului și elevilor în și din oarele prescrise, pe scurt păzirea deservită a ordinei înduplecă frageda generație a nu amina pe mai târziu ceea-ce poate isprăvi îndată, o deprinde a săvîrși fiecare lucru îndeplin, ear' nu pe jumătate și în silă, și o împinge să respecte oarele de muncă. Ordinea ar trebui să între în obiceiul de toate dîlele, să se prefacă în a doua natură, să fie exercitată de învățător și elevi întotdeauna și mai cu seamă în oarele de instrucție; căci unde domnese

ordinea, domnese și activitatea și în același timp dispare lenea și nepăsarea, îndereticia și reavoința cu toate urmările vătămătoare caracterului. Prin deprinderea la ordine și curățenie, la punctualitate și bărbăție se oțelesc virtuțile și se plămădesc ideile a tot ce este bun, nobil și frumos. A înfrînge ordinea și disciplina școlară este a șgudu oare-cum înadins temelia educațiunii adevărate.

Începerea și terminarea cursurilor cu săptămîni întregi mai târziu, respective mai de timpuriu, absentarea deasă a elevilor înscriși dela școală, întreruperea instrucțiunii prin învățători, înțirarea și eșirea nepunctuală din oarele dedicate instrucției și bisericii, necurățenia încăperilor și a mobilelor școlare, insuficiența de harte, aparate fizicale și alte mijloace de învățămînt, negligearea sau lipsa totală a grădinilor școlare, și multe altele, fel și fel, sînt scăderi, care le găsim în măsură mai mare sau mai mică, câte unele sau câte mai multe, la o parte însemnată a școalelor noastre.

Recunoașcem, că nu poate fi vorba de a înrădăcina în școalele noastre populare așa dintr'odată punctualitatea și ordinea tocmai pe toamai. Să punem însă cu toții, învățători și direcți sau președinți, preoți și mireni cărturari, inspectori și consistorii, da, să punem în viitor mai multă stăruință în aplicarea și menținerea normelor disciplinare, să sbicuiem fără cruțare și, cerînd trebuința, să pedepsim cu asprime indolența și înfrîngerea nemotivată a ordinei școlare, să înăbușim în fașe abuzurile și venărea de interese egoiste. Între altele să stăruim, ca să nu ajungă la cărma școlară decât bărbai aievea zeloși, diligenți, măiestri în ale cărmuirii și instrucției și mai ales întruind serioșitatea, tăria voinței și energia cuvenită.

Numai astfel vom fi în stare a pune an de an peatră preste peatră la mărșire edificiu cultural-național, care — durere — noi înșine din sărăcia noastră și nu numai fără nici un sprigin din partea statului, ci adese în luptă cu organele sale răuvoitoare, sîntem nevoiați a-l clădi spre gloria și mândria noastră proprie.

Regele Carol și Ioan Brătianu.

Regele României a adresat următoarea scrisoare dlui M. Kogălniceanu, preș dintelex comitetului pentru ridicarea monumentului lui I. C. Brătianu:

Scumpe domnule Kogălniceanu!

Capela ce este a se clădi la Florica pe mormîntul lui Ioan Brătianu, cum și monu-

mentul ce i-se va ridica în capitala României, printr'o subscripțiune publică, dovadă este, că țeara nu uită pe cei-ce au spriginut-o cu luminele și patriotismul lor.

Și fiindcă dragostea patriei este sădită de Dumnezeu în inima Românilui, sînt sigur, că națiunea întregă va lua parte la acest semn de recunoștință ce se aduce unui mare patriot și înțelept bărbat de stat, care o jumătate de veac a muncit fără preget la întărirea și ridicarea neamului său și care a slugit țeara și tronul cu credință și cu prețel vieții sale, în îndelungate și grele vremuri.

Dorința de a răsplăti pe cei care s'au jertfit binelui obștesc îmi umple sufletul de bucurie și privesc ca o scumpă datorie de a lua sub ocrotirea Mea aducerea la îndeplinire cât mai neîntârziată a acestui gând ce face onoare cugetării și simțirii românesce.

Pentru acest sfîrșit pun la dispoziția comitetului monumentului lui Ioan Brătianu suma de 25.000 lei.

Nădăjduind, scumpe domnule Kogălniceanu, că Veți dobândi în curînd însenătoreșirea, Vă reînnoesc expresiunea simțîmintelor de stimă și afecție ce Vă păstrez.

Bucuressi, 24 Maiu 1891.

Carol.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 27 Maiu st. v.

Afaceri interne.

În congregațiunea comitatului Gümör, ținută dîlele trecute, a făcut comitetul permanent propunerea de a se trimitre parlamentului o representațiune contra proiectului de reformă administrativă. Majoritatea congregațiunii a respins însă această propunere și s'a pronunțat cu 81 contra 23 voturi pentru administrația de stat.

Casa magnaților a ținut alaltăieri, Sâmbătă, o ședință, în care s'au pertractat următoarele proiecte: Raportul despre căile ferate vicinale Csakathurn—Zalszent—Iván—Ukk, proiectul de lege despre drumul ferat dela Buda, cel despre sporirea monetelor de aramă, cel pentru chieluetele de transport ale pușcilor Werndl, predate de ministerul de războiu gloatelor ungare, modificarea §-lui 21 din art. de lege XXX. din 1868, raportul despre chieluetele nepreliminate și revirimentul cuartalului IV. din 1890, raportul despre compturile între Ungaria și Croația pe anul 1888 și concludusul casei deputaților relativ la mormîntul de pe mormîntul lui Francisc Deák.

Aspirațiuni slave.

Se telegrafează din Praga: „Narodni Listy“ comunică, că nu demult a avut loc în Praga un congres al reprezentaților naționalitățiilor slave, al cărui rezultat a fost, că la depărtaarea reprezentaților celor două națiuni slave de sine stătătoare, erau gata două programe foarte detaliate, care însă dovediau imposibilitatea unei idei slave unite și unificatoare. Prin aceasta ar fi dovedit, că o conclurare a Slavilor austriaci pe basă comună rămâne și mai departe un problem neresolvat, că deocămdată este a se nisl și o limbă literară comună, ear' până atunci trebuie folosită ca limbă de comunicațiune una dintre limbile diplomatice internaționale.

„Köln. Zeitung“ anunță din Petersburg: Ministerul pentru luminaarea poporului a elaborat un nou plan de învățămînt, cara indică la necesitatea de a învăța mai intensiv în școale istoria Slavilor, cu deosebire în ce privesce raporturile lor cu Germania. Germanisarea Boemiei trebuie urmărită cu mai multă atențiune. La istoria Germaniei se spune în acel plan, că Rusia a fost, care a înaintat întărirea Prusiei, Răsboaiere contra Turciei și Poloniei au fost împlinirea unei misiuni istorice. Înaintarea Rusiei spre Ost nu este o poftă de cucerire, ci este motivată cu necesitatea de a se apăra.

Viitorul triplei alianțe.

„Hamburger Nachrichten“ scrie într'un articol signalizat pe cale telegrafică, că este probabilă o încercare din partea Franceiei de a slăbi tripla alianță prin deslipirea Italiei de cătră dinsa și de a forma, la cas de puțință, o coalițiune a statelor românice republicanisate contra statelor monarchice din Europa centrală. Deocămdată, dîce foaia amintită, se va face începutul cu Portugalia, după care probabil va urma Spania și Italia. La calcularea probabilităților în politica europeană, aceste nisunțe ale Franceiei fără îndoală vor trebui considerate de un factor.

Frigoniera Ovreilor în Rusia.

Serviciul special al agenței Reuter raportează din Moscova, că un străin de pozițiune înaltă de acolo a atins în preșența Țarului tema prigonirii Ovreilor în Rusia. Țarul se fi răspuns, că este hotărît a duce rezolut

FOIȚA „TRIBUNEI“

Tatul țerii.

De Ioan Nenitescu.

Colo, în cuiu, puneam iocoana Fecioarei — Stan dela Poiana Grăesece — când îl vîd cu oaste, Ce scoaboară pe cele coaste — Și, în bordeiu intră deodată... Din prag la sfînta Preacurată Cătînd eu dor încet grăl: „Ajută, maică, țerii mele, „Ajută țeara 'n dîle grele. “ Și lung la Precesta privi.

Copiii! Va trece vreme lungă Și nimeni n'o se-l mai sîjungă Nici în porniri de bunătate, Și nici în doru-'i de dreptate. S'a dus! Vîdut-am mulți în vieșă... Chip însă, bun, plin de dulceță Ca chipul lui n'am întîlnit. Dar' inima ce-avea în pept!... Ear' graiu așa de blînd și drept Ca graiu-'i n'am mai auzit.

„Dă-mi, moșule, ceva mîncare“ Îmi dișe. Eu cu grabă mare Alerg prin curte pe prin casă, O mămăligă-aduc pe masă Și puțință adătură. De vr'o cincii ori a dus la gură.

Făcu trei cruci. Cu sprintenie Se scoală, dîce-o rugăciune Și multumind apoi îmi spune: „De-acuma plec la datorie“.

Plecă. Uimit îi cat în cale Și tot îngân vorbele sale, Ce până aji le țin în minte Ca vorbele unui părinte. Ear' blidul cel cu de mîncare, Din care el luă gustare, Ca moaște sfînte îl păzesc. Și cum pășia toți se plecau, Boeri și oști 'i-se 'nchinău Ca unui om dumnezeesc.

Ear' când eu în străina țeară Plecai, ficiorul se-'mi vîd eară, Și, mort l'affai în bătebie... Prelîngă locul de urgie Găsit-am ear' pe-al țerii tată, Și 'mi-a grăit și astădată: „Betrăne, tu ești fericit, „Căci dat-ai țerii un viteaz!“ Și m'a pupat icî... pe obraz, Și jalea mea a conțenit.

Și dî și noapte în picioare Pe ploaie, arșiță de soare El soartea oștii priveghiază, Neațipind nici la ameață. Ear' când prietenii deaproape Și cer se dea odihnă 'n pleoape El le răspunde: „Voiu dormi „Când fi-va țeara-'mi mîntuită,

„Biruitoare și mîrită... „Atunci și eu m'oiu odihnă“.

Copii! În ori-ce rugăciune, În cias de chin ori ciasieri bune, Să nu uitați pe-acela, care Făcutu-ni-a moșia mare, Ci cu statornică iubire Să-'i țineți sfîntă amintire, Căci a răbdat și a luptat. Copii! Să nu-l uitați... Brătianu Iubit-a țeara și țeranu Ca un părinte-adevărat.

Savitri.

— Povestire indică din Mahabarata. —

Traducere de

G. E. Duică.

Cântul întâiu.

Demult trăia în Madras Un prinț vrednic și cucernic, Milostiv, plin de virtute Și stăpân pe-ale lui pofte.

Pentru darurile sale Orașenii și țeranii Îl iubiau pe Așvapati, Ce doria tuturor bine.

Cu răbdare trăia craiul, Dar', fiind bîtrîn de dîle, Nu avea nici o mlădiță Și-l cuprins-o mare jale.

Vr'un copil se dobîndească, Aspru jurămînt făcuse, Să-'și împuțineze hrana Și a poftecelor plăcere.

El pe dî mîncă odată; Dar' de o sută mii de feluri Erau jertfele aduse Lui Savitri,* mândrul soare.

Și 'ntr'atăta pocăire Optspredece ani de-a 'ntregul A trăit bîtrînelul rege, Pe Savitri 'nveselind-o.

Răsărind din focul jertfei Ea trusece 'i-s'arată — Și deita 'ndurătoare Cuvîntesază cătră rege.

Savitri.

Traiul tîu și stăpînirea Poftei celei răsărîtite, Și 'nchinarea ta ferbinte Mă apropie de tine.

Deci un dor mărturisesc-'mi, Și 'mplinit se-'ți fie, rege! Dar' din calea datoriei Dorul tîu se nu s'abată.

* Savitri este la Indieni soarele închipuit ca deitate femeiască. Soarele este la noi masculin, deși e puțin cînd în românesce, 'i-am păstrat genul indic și se va vedea din povestire, că altfel nu puteam face.

Așvapati.

Început-am pocăința, Doar' copii 'mi-se vor nasce; Mulți copii avî-voiu oare, Să-'mi trăească 'ntr'înșii neamul?

Dacă-'mi ești tu milostivă Dorul ăsta împlinesce-'l; Căci bramamii dîce, că este Datorie să fi tată.

Savitri.

Cunoșteam de multă vreme, Că 'ți-e dor se-'ți veși urmașii, Și de-aceea pentru tine Eu m'am și rugat de Brama.

Și din vecșnica sa milă, El, cel nenăscut, o fată Drăgălașe și cuminte Îți va da'n curîndă vreme.

Dar' mai mult tu nu poți cere; Să-'ți ajung'atata milă! Dup'a Tatălui voință Veselă soșii cu scirea.

„Fie!“ regele grăesce Vesel mult de vestea bună Și se mai rugă odată: „De-ar veni cât mai degrabă!“

Și din ochi perindu-'i dîna, El se întoarse cătră casă, Trăi vesel, cu dreptatea Apărînd poporul țerii.

la sfârșit politica inaugurată spre rezolvarea chestiunii ovrresi; Ovrei înșiși sînt aceia, care prin purtarea lor 'l-au silit la această politică. Până în ziua de astăzi, a observat Țarul, nu a fost nici un atentat nihilist, la care să nu fi participat Ovrei; ei, Ovrei, sînt mai zeloși întru propagarea mișcărilor subversive.

Parintele V. Lucaciu și studenții din București.

O delegație a studenților universitari din București a oferit dlui Dr. V. Lucaciu un memoriu al studenților, privitor la situațiunea Românilor din Transilvania și Ungaria. Memoriul legat elegant cuprinde la începutul său câteva sute de măsuri de ale studenților și e dedicat marelui luptător prin următoarele cuvinte: „Lui Vasile Lucaciu, apostolul Românilor, admirațiune și devotament aceluia, care cu cuvântul și cu fapta, fără teamă de vijelia vremii, se înalță ca un uriaș al românismului“.

Parintele V. Lucaciu a răspuns studenților prin următoarea scrisoare:

Prezența D-Voastră înseamnă solidaritatea spiritelor, care avînd conștiința datorințelor naționale pentru prezent și viitor, sa înălțare cu dragoste la isvorul de viață din care ne nutrim cu aceleași idei, cu aceleași sentimente, cu aceleași aspirațiuni.

Ah! cât este de încântătoare privirea, când vezi, că toți Românii dela Nistru până la Tisa, din Carpați până în Balcani, sînt pătrunși de marea idee a unității noastre culturale și toată activitatea nobilă a voințelor energice este îndreptată spre realizarea acestei euceritoare unități.

Sîntem ca în flori, acum răsare soarele, și dela noi ațîrnă să imprăsciem norii din calea soarelui falnic al românismului, care biruitor se înalță să fărmece lumea toată cu devisa sa realizată: „*Virtus romana reditativa*“.

Virtute în spiritul religioși: „*Nihil sine deo*“.

Virtute în studii, să ne cunoaștem pe noi înșine, originea, trecutul, prezentul, puterile noastre, să predispuem viitorul cel mai apropiat.

Virtute în arta politică, onestitatea politică, constanță, rezoluțiune bărbătească, prudență, sinceritate, alegerea prietenilor, cuțerirea vrășmașilor, demascarea mișcelor, unitatea perfectă în cugete și în simțiri, prelîngă o distribuire înțeleaptă a rolurilor pentru fiecare parte din viața noastră publică națională.

Virtute în luptă, numai voinicul cu spirit de erou se pășează pe arenă, ici abnegațiune totală, colea jertfă până la moarte, odată abdicare, de altădată ascultare, totdeauna disciplină și ordine bine chibzuită în lucrări; eată ceea-ce pretinde dela noi adevăratul devotament pentru cauza națională.

Cea mai sublimă revoluțiune de sub soare a avut de miniștri, de apostoli, pe cei mai devotați și eroici oameni, care au urmat cu fidelitate avizului, care 'l-au primit ca moștenire dela divinus lor institutor: „Celle vrea să vie după mine, să se lapede de sine și să-și iee crucea sa, și să vină după mine“. Asemenea ne invită și mama noastră dulce,

stră dulce, națiunea: vrefi să vedeți cauza națională înaintînd spre mărire? Să vă jertfiți pentru ea. Inima fiecăruia din noi să fie un altar, pe care să ardă nestins focul credinței în virtutea nebiruită a Românilor, al speranței în viitorul glorios al neamului, al dragostii pentru tot ce e românesc: restul? nu e treaba noastră, istoria își are fazele sale, cursul său, noi avem conștiința datorințelor noastre în prezent.

Pentru mine momental acesta va fi neuitat, ca o dulce suvenir. Doresc, ca pentru D-Voastră să fie asemenea, și pentru noi toți să fie ca un început spre o luptă și mai energică până la terorism, dacă așa cere mama națiunii, până când fiii Romei externe se vor bucura neconturbați de rodirile binecuvîntate ce se conțin în magica floare a „*Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor*“, reprezentată cu atîta demnitate, mai ales prin nobila junime universitară.

Vă mulțumesc!

Să trăiți la mulți ani!

Să trăească națiunea română!

București, 18/30 Maiu 1891.

Dr. Vasile Lucaciu

Reforma administrativă și naționalitățile.

(Urmare.)

Nu este lucru nou, că în părțile ardenele cumpărarea proprietăților maghiare și distribuirea lor în parcele mai mici între Români se face în mod sistematic de singuratic instituite românești de bani și de alte persoane juridice. (Așa este: în stînga extremă.) Nu exagerez când dîc, că acolo mulți proprietari capătă mai ușor bani împrumut, dacă îi ia dela institutul de bani din Sibiu sau din Brașov, decît dela ori-care institut din Budapesta. Intențiunea acestor împrumuturi nu este însă dobînda, ci propagarea îndatoririlor și grămădirea restanțelor, pentru-ca în fiecare moment se poate ajunge treaba la licitație. (Așa este: în stînga extremă.) Recunosc, că în prima linie este o scădere socială sau economică; dar' când experim, că singuratic mîni secrete în prima linie dau asemenea împrumuturi oamenilor, la care nu trebuie să aștepte mult, ca să cadă fructul copt din pom, și că asemenea împrumuturi se dau cu deosebire pe astfel de proprietăți, care sînt situate în ținuturi locuite de Români sau în apropierea lor, atunci această aparițiune nu mai are numai caracter social și economic, ci și caracter de naționalitate. (Adevărat: în stînga extremă.) Contra acestui neajuns ar trebui făcut ceva, dar' comiții-supremi sau nu-'l vîd, sau dacă îl vîd, nu fac arătare despre el, sau nu știu să propună nimica contra lui.

Sau ce să dîc, on. casă, când în singuratic ținuturi, ba chiar și în comune, unde partea preponderantă a populațiunii este parte catolică, parte reformată, dar' este și vre-o familie greco-catolică, a cărei limbă maternă însă este totuși maghiară, căci abia scie vorbi altă limbă, afară de ungurese, ear' sub stăpînirea maghiară de 24 de ani s'au desvoltat raporturile astfel că, aceste câteva familii greco-catolice, cu prețul de jertfe deosebit de mari, prin învățătorii români au ajuns acolo, că astăzi deja copiii lor vorbesc limba română, ear' ungurese nu știu deloc, precînd mai înainte a stat lucrul întors. Mă grăbesc a enunța, on. casă, că eu neajunsul nu-'l vîd în prima linie în învățarea limbii române și în uitarea celei maghiare, ci în aceea, că

precînd părinții au fost așa dîcînd cu toții Maghiari? (Red. „Trib.“), pe atunci copiii lor sînt dușmanii Maghiarilor.

Dar' n'am să plicticesc on. casă mai departe. Mai voesc să vorbesc numai de cea mai periculoasă categorie de comiții-supremi. Anume despre aceia, care s'ar pute numi „apostolii păcii“. Au fost și sub guvernul trecut, și de bună seamă sînt și sub cel actual, comiții-supremi, care 'și-au pus în gând, că singuraticii lărmașorilor ai naționalităților prin îngăduință, prin procedură cruțătoare se pot căștiga pentru conlucrarea în interesul puterii publice maghiare. Această convingere politică — de bună credință, o admit — dar' după a mea părere cu deservire periculoasă, are două greșeli cardinale. Una este presupunerea, că conducătorii naționali, care dîcează condițiunile, în adevăr ar pute vorbi în numele naționalităților; a doua este uitarea nepregătirii, că apetitul crește în ecurul mîncării. După părerea mea, cea mai mare parte a conducătorilor naționalităților, care dîcează condițiunile, sub care sînt apleați, nu a păstra credință statului maghiar, ci numai a sprîngi guvernul maghiar, sau sînt cu toții de aceea, care nu voesc să lase din mînă cercul de putere ce 'l-au avut până acum, sau sînt însășoși după putere, prin urmare sînt cu toții fanatici preocupați.

Zimbetul de încredere, ori-cît de șiret manifestat, al acestor oameni, înaintea mea nu înseamnă raporturi politice, ci numai aparență. Pe mine împregiurarea, că la unele maialuri nu aruncă jos steagul maghiar, ci că-'l arborează jos, sau că deputațiunile unor ținuturi întregi seriu singuraticilor miniștri adrese omagiale de mulțumită, sau că în singuratic adunări mari decretează pe hîrtie credință către statul maghiar, nu mă conturbă și nu mă însuflețesc să recunosc, că toate aceste sînt adevărate succese politice pe terenul politicii naționale, căci înaintea mea hotăresc numai faptele ear' nu fratele patriotice dela bancheturi. (Aprobări în stînga extremă.)

Căci politica noastră națională și până acum a fost politică basată pe frase. Aceasta a fost politică toată lipsa de succese pe terenul regimului maghiar. Însă nimenea nu poate nega, că comiții-supremi, care au fost în comitate factorii hotărîtori în acțiunile politice, au fost organe numite ale statului, ba sub guvernul din urmă, pe baza abusului cu dreptul de candidare al comitelui-suprem, numai aceia au putut deveni funcționari, care 'i-a candidat comitele-suprem, astfel că la noi pînă acum a fost în vigoare numirea îmbrăcată în forma alegerii.

Dacă prin urmare comiții-supremi numiți, ca organe ale statului, mai departe dacă funcționarii candidați de comiții-supremi, pot arăta în privința politicii naționale rezultate atît de slabe, atunci oare se va schimba puterea noastră prin aceea, că în viitor pe comiții-supremi, în loc de ministrul de interne, îi va numi ministrul-preșident, ear' pe funcționari, în loc de comitele-suprem, îi va numi ministrul de interne?

Că numirea în sine nu este în stare să paralizeze procedura zădărnicoare de lege a agitatorilor, șervesce de ilustrație splendidă un cas întemplant la un tribunal din Ardeal, — 'mi-se pare sînt acum 4—5 ani, — când un institut de bani, care se ocupă cu eximiterea de scrisuri fonciare, a rezolvat astfel dispozițiunile legii, după care este dator a aloca în hîrtii de stat o parte a capitalului

de rezervă, că a ținut în casă hîrtii de stat, ce e drept, însă nu maghiare, ci hîrtii de stat românești. (Voci în stînga extremă: Foarte frumos!)

Convingerea mea tare în această privință este, că spre sanarea neajunsurilor noastre cu naționalitățile, nu este necesară administrația de stat, ci o administrație bună, nu funcționari numiți, ci funcționari calificați și imparțiali prelîngă o politică națională tare.

Dacă între diferitele naționalități partea cea mai bună și inteligentă va simți, că a petă administrație și justiție bună, mai departe că 'i-se spîrgine interesele economice și culturale și că noi nu poftim dela ei altceva, decăt ca fiecare cetățean nemaghiar să fie cu credință și cu alipire către patria și statul maghiar; și totodată dacă cu mîna tare îi vom face să simțesc, că nu suferim nici măcar cugetele celor-ce se opun, atunci are să dispară toată influența și puterea periculoasă a agitatorilor naționalităților. . . .

(Va urma.)

CRONICĂ

Manevrele de flotă. Die Fiume se anunță: La manevrele din estan ale flotei noastre va participa și Archiducele Albrecht, care va sosi aici în 22 l. c. n. Pentru primirea Monarhului se fac pregătiri foarte mari.

Starea Archiducelui Francisc Ferdinand d'Este, după-cum se telegrafează din Viena, s'ă îmbunătățit astfel, încât nu mai e de lipsă publicarea de bulletine.

Episcopul Belopotoczky. În consistorul public din 3 l. c. P a p a a numit pe monsignorul Dr. Coloman Belopotoczky, vicarul campestru al armatei austro-ungare, episcop titular de Trikala.

Numiri. Procurorul din Panciova Gregori Roth a fost numit preșident al tribunalului reg. din Chichinda-mare; mai departe au fost numiți: notarul Blasiu Benzece dela tribunalul reg. din Ciuc-Sereda subjude judecătoria cerc. din Baia, subnotarul Ioșif Kozma Kiss dela trib. reg. din Budapesta notar la trib. reg. din Alba-Iulia, subnotarul Romul Breșia dela judecătoria cerc. din Aiud notar la tribunalul reg. din Zélau, practicanul în drept Alexandru Farkas dela judecătoria cerc. din Murăș-Ludoș subnotar la judecătoria cerc. din Teregova și conducătorul-adj. de cărți funduare dela judecătoria cerc. din Vinga, Nicolau G ör ö g, conducător de cărți funduare la jud. cerc. din Ciacova; — în fine au fost numiri scriitorii următorii diurnști: Iuliu Remetey dela tribunalul reg. din Sighetul-Marmației dela judecătoria cerc. tot de acolo, Ioan Filimon dela tribunalul reg. și Ioan Herdlieska dela judecătoria cerc. din Deva la aceeași judecătoria și Ludovic Vászahelyi dela judecătoria cerc. din Sebeș-lăsesc dela tribunalul reg. din Deva.

Promovări. Sâmbătă în 6 Iunie st. n. au fost promovăți la universitatea din Cluj doi: George Popescu, doctor în științele juridice, fiu al preotului român din Jucel-de-jos, de doctor în științele politice; Stefan Bonfiniu Banfi, fiu al preotului român din Șomoștelec, de doctor în medicina universală.

Post vacant de medic. Din Hațeg ni-se șorie: Devenind vacant postul de medic în opidul Hațeg, s'ă scris concurs pentru îndeplinire cu terminul pînă la 20 Iunie a. c. st. n., prelîngă un salar anual de 400 fl. și taxele usitate, care încă se urcă la suma de 3—4 sute fl.; afară de aceea alesul poate spera dela calea ferată earăși un asemenea salar. — Atrag atențiunea medicilor noștri români pentru a concura pînă la ziua menționată de 20 Iunie n. a. c., în care și se va face și alegerea, cu adresaarea către magistratul opidan.

Serată cu concert. Sâmbătă în 13 l. c. va avè loc în sala dela „*Gesellschaftshaus*“ (la mese întinse) o serată cu concert, ce o va da capela militară a regimentului ces. și reg. de infanterie nr. 31 cu concursul corului de bărbăți al reuniunii „*Hermania*“ în folosul societății „*Crucea alba*“ și a fondului de pensiuine pentru dirigenții musicilor militare. Bilete pentru locuri la 60 cr. și pentru loge a 3 fl., precum și programe la 10 c. se pot căpeta cu incepere de Marți în neștătorie de hîrtie I. Drotlef, strada Cisuădiei nr. 23, precum și seara la cassă.

Maialuri. Școala din Poplaca își va șerba maialul Joi în 30 Maiu v. a. c. în „*Dumbrăvița*“, ear' în cas de ploie, Duminecă în 2 Iunie v. Fiind și în această și timpul ploios, petrecerea se ține în edificiul școlar. Venitul curat este destinat pentru scopuri școlare. — Plecarea dela școala în „*Dumbrăvița*“ va fi la 11 oare a m. Întrarea: de familie 50 cr., de persoană 20 cr. — Eventualele suprasolviri se primesc cu mulțumită și se cuitiază pe cale diarisitică. La această petrecere se invită și se consideră prin aceasta de invitați toți bivevoitorii școlai; invitații speciale nu se fac.

— Elevii școlai gr.-or. din Galeș, sub conducerea învățătorilor, își vor șerba maialul Joi în 30 Maiu v., în ziua de „*Ispas*“, în „*Bercul-Junilor*“. Fiind timpul nefavorabil petrecerea se amînă pe Dumineca următoare (2 Iunie). Se consideră prin aceasta toți bivevoitorii școlai de invitați, deoarece-ce invitații speciale nu se fac. Eventualele contri-

buiri benevole sînt destinate pentru biblioteca școlară și se vor cuita pe cale diarisitică. *Corpul învățătoresc.*

Ședință publică. Societatea de lectură a studenților dela școalele medii române gr.-or. din Brașov a ținut ieri Duminecă în 26 Maiu st. v. la 5 oare p. m. o ședință publică cu următorul program: 1. Deschiderea ședinței, de președintele societății. 2. Wachman: Floricica, cântată de corul studenților. 3. O amintire despre „*Constantin Negri*“, disertațiune de Const. G. Ionescu. 4. Denza: Ochi albaștri, solo-bariton, Corneliu Comanescu. 5. V. Alexandri: Fragment din „*Ovidiu*“ act. V. Declamare de Ioan Bordea (Ovidiu) și Corneliu Comanescu (Bibi). 6. Beriot: Andante tranquillo din concert VII., pentru violină cu acompaniament de piano. Manase Dima (violină) și Aurel Pop (pian). 7. Gade: Răsăritul soarelui, cântat de cor. stud.

Școale de cadeți. Pentru anul școlastic 1891/92 se vor primi în anul prim la școalele ces. și reg. de cadeți din Viena, Budapesta și Praga câte 100 elevi; în Carlstadt, Karthaus, Lobzow, Sibiuc, Trieste, Liebenau, Pojon, Innsbruck și Timișoara câte 30; mai departe în școala de artilerie din Viena 120, la școala de pioneri din Hamburg 50, ear' în anul al doilea la școala de cavalerie din Mährisch-Weiskirchen 50 elevi. În anii mai superiori ai acestor institute primirea va urma numai în măsura cu locurile disponibile. Rugărilor de primire au de a se trimite pînă cel mult în 25 Iulie 1891 la comanda respectivelor școale de cadeți.

Necrolog. Primum următorul anunț funebural: Subscrira redacțiune în numele lui și al confrăților de principiu cu inima cuprînsă de adînc doliu și de dureri sufletești vestește onor. inteligențe și poporul român, că pe veneratul sau proprietar și întemeietor *Meleitu Dreghicu*, protopopol emerit al tractului Timișoarei, cavalier al ordinului Francisc Ioșif I., câștigat pentru meritele obținute pe terenul bisericesc-școlar, după un morb greu și îndelungat, implorînd dela Creator viața și prosperarea neamului românesc, în 23 Maiu (4 Iunie) la 2 oare după amiază an. cur. s'ă despărțit de cele eterne, dându-și nobilul sau suflet în mîna Creatorului, după o viață de 77 de ani. Ceremoniile funerale pentru depunerea oșemintelor pămîntene în cripta proprie din cimiterul oriental al cetății se vor șerși conform ritului oriental ortodox-rom. în 25 Maiu (6 Iunie) la 3 oare după amiază la casa proprie în cetate. Fie-i țîrina ușoară, memoria eternă! Timișoara, în 23 Maiu (4 Iunie) 1891. Redacțiunea „*Luminătorului*“. P. Rotariu, redactor. I. V. Bărcian, prim colaborator.

Un ecou din Făgăraș. Din Făgăraș ni-se șerie cu data 25 Maiu v. următoarele: În nr. 116 din 23 Maiu (4 Iunie) 1891 al preștului diar „*Tribuna*“ a apărut între varietăți o notiță intitulată „*Un ecou din Făgăraș*“. Nu măș fi încercat nici-decum a obiecționa la afirmările din acea notiță, dacă nu ar fi ele așa de grosolane și neadeverate. Ca unul, care încă, mult-puțin, mî înviresc între poporațiunea comitatului Făgăraș, mî vîd îndemnat a afirma, că decînd s'ă răs-pîndit faima despre înlocuirea comitelui-suprem de Horváth prin deputatul dietal Guido Bauszner n'am observat și nu s'ă observat nici o impresiune neplăcută sau supărătoasă nici chiar în cercurile Ungurilor de aici. Cea mai supărătoasă și neplăcută impresiune a făcut această scire asupra Jidanilor din comitat, care sub actualul comite-suprem au fost ocrotiți și sprijiniți, privilegiați și ajutați în toate direcțiunile. Ca dovadă amintesc numai cazul cu apoteca din Șercaia, unde unii Jidan de tot necunoscut și străin 'i-a succés a obține în comisiunea administrativă majoritatea, și astfel a fost ales față cu un tinăr maghiar, născut și crescut aici în comitat. Dealtcum cauza aceasta se ține în urma protestelor în suspens la minister pînă-ce va aduce tribunalul hotărîre, unde de present se află pentru presupunere de corupțiune a unor fosti membri ai comisiunii administrative. Asupra acestui cas voui mai reveni la timpul seu. O impresiune neplăcută a făcut această scire și asupra unor ampoliați, care fac parte din așa numita „*Leibgarde*“ a actualului comite, care prin această schimbare perd deocamdată terenul de denunțare și lingușire, și la care s'ă și observat în timpul din urmă o emulare în denunciațiuni, ba chiar și o invidie între ei, vîdîndu-se unul mai preferit decăt celalt. Mî vîd drept aceea îndreptătit a presupune, că acea „*ecou din Făgăraș*“ a trebuit să ese din inima și peana unui astfel de „*gardist*“, pe care cu drept cuvînt îl poate supăra această schimbare, vîdîndu-se acum rămas orfan; și aceasta cu atîta mai virtos, că acea „*gardist*“, dedat din tine-rețe și inezestrat dela natură cu darul de a vorbi multe, pe care nici dinșul nu le crede, acum deodată lipsit de acel teren îi va veni tare cu greu, ba chiar nenatural lucru. Mare calamitate! Dar' bun e D-șeu. Poate-că acea ecou din Făgăraș, dacă va răsuna tare, va străbate pînă la mașina de stat din Budapesta și împedcînd vre-o roată de ale mașinei îl va scoate pe „*gardistul*“ din impas, pînîndu-'l earăși în așa numita „*In integrum restitutio*“. Mai spune gardistul și aceea, — bag-seamă cu merit al comitelui, — că a creat un „*posibil modus vivendi*“ între locuitorii (naționalitățile) de aici. Dacă gardistul între acei locuitori se înțelege pe sine și pe Jidanii din acest comitat, atunci are toată dreptatea, ba se poate dîce, că li-a creat un „*plusquam-modus vivendi*“. Deocamdată atîta, altădată mai multe. Spre orientare însă mai amintesc, că ar fi cu mult mai consult, că gardistul altădată să nu mai scormonească în cușee, căci de multe-ori acolo se află ascuși cărbuni aprinși, de care se poate foarte tare părjoli. *adeverul.*

Deci sfîrșindu-și pocărirea,
Malavi, fiind nevasta
Cea mai mare după vîrstă,
A simțit că-i poartă rodul.

Ear' al trupului rod dulce
A crescut în sinul mării,
Cum în cerul de lumină
Cresce-a stelilor crăiasă.

Și la timp născu o fată
Cu ochi mari și plini de farmec;
Regele 'mplini deci vesel
Toate sfintele-obiceiuri.

După ziua, care-'i dase
Copilița ca răsplată,
Savitri au și numit-o
Tatăl ei și toți bramanii.

Ca deita 'n arătare,
'Mi-'i creștea domnița fată;
Și ea s'a făcut cu vremea
O fecioară prea frumoasă.

Și zărind pe fata de-aur
Sveltă 'n trup și lată 'n solduri,
O credeai din cer cădută,
Și pe ței, că-i sînt părinții.

Semînând cu flori de lotos,
Lucia 'n flăcări de frumșetă,
Totuși, ca 'n orbire nimeni
N'o ceruse de nevestă.

Dar' odat' scaldându-și capul
Și-aducînd țeiilor jertfă,
Ea cu florile rēmase
La sublimu-'i tată merse.

Se închină pîn' la picioare,
Oferindu-'i flori, și sveltă
Ea cu brațe 'n crucișate
A stătut într'a lui față.

Vîdînd fata, că-i 'n floare
Și deese-alcătuită
Și că nimeni n'o doarese,
Craii nobil se 'ntristase.

„Fată-i timp să fi mireasă,
„Însă nimeni nu te cere;
„Caută-ți singură bărbatul,
„Ca să-ți seamene 'n virtute.

„După cine-ți va fi pofta,
„Tu să-ți faci de scire, dragă,
„Chibzuid să 'ți-'l dau ție,
„Deci alege-'l cum 'ți-e dorul.

„Căci în cărțile dreptății
„Poroncitu-ni-au bramanii
„Ce voesc, preascumpă fată,
„Să-ți împărțesc și ție.

„Să se 'nfrunte aspru tatăl,
„Dacă fata nu-'și mîrită,
„Șoful earăși să se 'nfrunte,
„De nu doarme la nevestă.

„Vrednic de dojană-i fiul,
„Care, dacă-'i moare tata,
„De-a sa mamă vedușită
„Nu 'ngrijesc apărănd-o“.

„Deci aleargă, scumpă fată,
„Și-ți alege tu bărbatul,
„Și fă tu, ca fără vină
„Să pot sta cu ței 'n față!“

„Dîse craiul și-a lui vorbă
„Sfeticii o țin de bună;
„Deci căutându-'i o suită
„Dîse fetei să porneasă.

Rușinoasă, la picioare
Se pleca cucernic fata
Și 'nsemnându-'și vorba 'n suflet
Ea 'și căută de cale grabnic.

Ea se puse 'n car de aur,
Și 'mpregiur avînd pe sfetnici,
Se tot duse 'n crînguri sfinte
La 'nțelepți, bătrîni sihaștri.

Salutînd se 'nchină fata
La bătrîni venerabili,
Și pe rînd colindă toate
Sihăștriile de-acolo.

Dărînd comori la preoți
Unde-i loc sfîniț de scaldă,
Fata craiului 'mi-'ți bate
Drumurile lungi din lume.

(Va urma.)

„Vrednic de dojană-i fiul,
„Care, dacă-'i moare tata,
„De-a sa mamă vedușită
„Nu 'ngrijesc apărănd-o“.

„Deci aleargă, scumpă fată,
„Și-ți alege tu bărbatul,
„Și fă tu, ca fără vină
„Să pot sta cu ței 'n față!“

„Dîse craiul și-a lui vorbă
„Sfeticii o țin de bună;
„Deci căutându-'i o suită
„Dîse fetei să porneasă.

Rușinoasă, la picioare
Se pleca cucernic fata
Și 'nsemnându-'și vorba 'n suflet
Ea 'și căută de cale grabnic.

Ea se puse 'n car de aur,
Și 'mpregiur avînd pe sfetnici,
Se tot duse 'n crînguri sfinte
La 'nțelepți, bătrîni sihaștri.

Salutînd se 'nchină fata
La bătrîni venerabili,
Și pe rînd colindă toate
Sihăștriile de-acolo.

Dărînd comori la preoți
Unde-i loc sfîniț de scaldă,
Fata craiului 'mi-'ți bate
Drumurile lungi din lume.

(Va urma.)

Cas de moarte. Dr. Leopold cavalier de Hasner, odinoară ministru-president austriac, a răposat în 5 l. c. noaptea la Ischl în urma unui atac de apoplexie.

— Tocmai primim din Blaj următoarea telegramă: Profesorul preparandil Petru Solomon a răposat astăzi la patru oare d. m.

Desmintire. „Fremdenblat“ declară de nebasată scirea despre o presușă și urmată de chemare a arhiepiscopului din Sereievo, Standler, la scaunul vacant arhiepiscopesc din Agram.

O bandă falsificatoare de monede. Din Brașov se raportează: În Cezdi-Oșorheiu s'a descoperit în 3 l. c. o bandă falsificatoare de monede, care se ocupa cu pregătirea fiolinilor falsi de argint.

Liga la Severin. Sub acest titlu cețim în „Românul“: Din Severin ni-se scie, că conform statutelor Ligei, Luni s'a ținut în acel oraș adunarea generală, la care au asistat numeroși membri.

În favoarea Ligei. „Românul“ raportează: D-na S. P. Manolescu, profesora în Severin, animată de mișcarea ce s'a făcut în țeară de a întinde mână de ajutor fraților noștri de preste Carpați, a organizat la 8 Mai c. „o serată musicală și teatrală“ în folosul fundului Ligei.

Juncțiunea de căi ferate între Austria și România. Din București se telegrafează cu data de 5 l. c.: Ministerul de externe a așternut astăzi senatulului convențiunea privitoare la juncțiunea de căi ferate între Austria și România.

România la congresul de chirurgie din Paris va fi reprezentată prin dl. Dr. Severeanu pentru facultatea de medicină și prin dl. Demostene pentru serviciul sanitar al armatei.

Statua lui Mihail Viteazul, așezată de present înaintea palatului universității, după-cum spun diarele bucureștine, va fi pusă pe piața Mihail-Vodă.

Un Român mort la Ierusalim. „Universul“ scrie: Hagi Stănică Dumitru, din Ploiești, mergând la Ierusalim spre închinare la locurile sfinte, a încetat din viață și s'a înmormântat acolo la cimitirul ortodox dela muntele Sionului, după-ce a trecut la viața monahală, primind numele călugăresc de Stelian.

Prinsonerii germani din Turcia. O telegramă din Constantinopol cu data de 6 l. c. anunță: După o depeșă sosită astăzi ambasadei germane, mașinistul Freudiger a ajuns în Chircchillise ieri seara târziu. El a adus o epistolă în care depunerea sumei banilor de răscumpărare și primirea prinsonerilor au fost statorice pe Duminecă.

Ovrii în Rusia. Din Odessa se anunță cu data de 5 l. c.: Emigrarea Ovriilor din Rusia-sudică continuă; în săptămâna aceasta au emigrat 700 familii ovreșci la Palestina, ear' în ultimele două săptămâni 11.500 Ovrii parte în Anglia, parte în America și Australia.

ban a primit însărcinarea, ca să desmânte pe Ovrii dela emigrarea în Anglia, deoarece-aceștia în urma prisosului puterilor de lucru n'ar afla nici o ocupațiune.

Lă persecuțiunea Ovriilor rusești. Diarulul „Pester Lloyd“ i-se telegrafează din Cluj cu data de 6 l. c. următoarele: Ovrii ortodoxi de aici au ținut ieri din incidentul persecuțiunii Ovriilor în Rusia un strict post.

Un conflict sângeros în Ierusalim. Între credincioșii bisericii grecești și latine din Ierusalim s'a ivit un conflict din cauza afacerii, care comunitate bisericească ar fi îndatorată pentru restaurarea unui zid.

VARIETAȚI.

(Sângele oamenilor de pe platurii.)

Sângele e roșu din cauza unor globule foarte mici roșii, care înoată într-un lichid alb. La om globulele au o formă, la bou alta, la oaie alta etc.

Fiziologii au numărat prin microscop globulele dintr-un centimetru cub de sânge al omului și au găsit între 4 1/2 și 5 milioane.

De curând fiziologii Vault a semnalat faptul curios, că oamenii de pe platurii mai înalte de 1000 de metri deasupra mării au sângele mai bogat în globule decât oamenii, care trăiesc pe șesuri.

Același fapt a fost constatat acum de profesorul Daniil Lope din Mexico. Se scie, că orașul Mexico e la o înălțime de 2678 de metri deasupra mării.

Așadar, cu cât omul trăiește mai sus, cu atât constituțiunea sângelui său se apropie de aceea a sângelui pasărilor.

(Nihilistii la lucru.) Despre descoperirea unei mari cantități de dinamit în interiorul expoziției franceze din Moscva ȃiarul „Standard“ primesce dela corespondentul s'u următoarele amănunte:

Dumineca trecută, cu trei zile înainte de data fixată pentru vizitarea expoziției de împăratul Alexandru, patru lași mari pline cu dinamit au fost descoperite în secția vama la expoziție. Deoarece din ordinul guvernului, toate mărfurile destinate pentru expozițiune nu se deschid decât în interiorul ei, cele patru lași putură ajunge sub acoperișul expoziției.

Nu începe nici o îndoaală, că dinamita fusese adusă cu planul de a omori pe Țarul Alexandru, când ar fi venit să viziteze expoziția. Imediat în urma acestei descoperiri se cercetară împregiurimile pavilionului ce trebuia să servească Țarului ca locuință și se găse, că s'a găsit o mină subterană, care pornia dela reședința guvernului și se întindea până sub terenul expoziției.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“

Budapesta, 8 Iunie n. Contractul încheiat de guvern cu societatea de căi ferate austro-ungare a fost iscălit ieri de către ministrul de comerț.

Roma, 8 Iunie n. În multe localități din Italia a avut ieri loc cutremur de pământ. În Verona s'au simțit trei șguduri puternice.

Londra, 8 Iunie n. Greva servitorilor dela omnibusuri este generală. Aceia, care au voit să plece cu omnibusurile, au fost siliți să se reîntoarcă de mulțimea celor puși în grevă.

Bibliografie.

„Focia Diecesană“. Organ al eparchiei gr-or. române a Caransebeșului. Apare în fiecare Duminecă. Redactor Ioan Ionaș. Anul IV. Nr. 21 dela 26 Maiu (7 Iunie) are următorul cuprins: Partea oficială: Sinodul eparchial al dieceei Caransebeșului.

„Familia“. Apare în fiecare Duminecă în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor Iosif Vulcan. Anul XXVII. Nr. 21 dela 26 Maiu (7 Iunie) are următorul cuprins: Tudor cav. de Flondor. (Cu portret.)

Extrase din foi bisericești și școlastice.

Post vacant:

Un post de protopresbiter gr-or. român în tractul Oraviței. Emolumentele împreunate cu acest post sânt: I. Dotațiunea împreunată cu parochia protopresbiterală din Oravița-montană, care dotațiune consistă din:

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Posturi vacante:

Un post de jude la judecătoria cerc. din Törökbecse. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragera din 6 Iunie st. n.

Viena: 78 18 27 73 81 Timișoara: 21 88 51 18 45

Căilindarul zilei

23 Maiu (9 Iunie) 1891

Julian: Nichita. Gregorian: Nicomedes. Soarele: răsare 4.17, apune 7.41.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 8 Iunie n. 8 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică, Diferența din presiună, Temperatura după Celsius, Maximi și miniți de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară 6 Iunie n. 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiune atmosferică, Temperatura Celsius, Direcția și tăria vântului.

Sosiți în Sibiul.

La 7 și 8 Iunie n.

Hotel „Newriver“. A. Taego din Berlin. Györi din Budapesta, Jakobi și Bricht din Viena, Schmidt din Brașov, comercianți.

Economie.

Resultatele tarifului pe zone în Ungaria se desvolată, precum cețim în „Pester Lloyd“, foarte favorabil, crescând în continuu comunicația.

Exportul de ouă al Ungariei a luat în anii din urmă nu avută foarte mare. După „Budapesti Hirlap“, exportul anului 1890 arată 204.451 măși metriche de ouă.

Nouă cale ferată română. Cetim în „Universul“ de astăzi: În „Monitorul“ de ieri s'a promulgat legea, prin care se încuviunțează construirea unei linii de cale ferată.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Ignatie Cenek în Teplitz; Edoardo Podhorny în Roveredo; Bela Diósy, comerciant în Bihis-Giula;

Piața cerealelor din portul Braila.

Operațiile efectuate în 23 și 24 Maiu v. 1891.

I. T. Petcu lui Peirano, porumb 1700 hect., 9.20 lei. I. T. Petcu lui Peirano, porumb 2100 hect., 9.20 lei. Scheffer lui Peirano, porumb 1600 hect., 8.60 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Brașov dela 5 Iunie. Grâu frumos hect. 7.80 fl., de mijloc 7.40, mai slab 7. - , grâu mestec fl. 5. - , sęcără frumoașă fl. 4.60.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 6 Iunie n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 41 - cr. până 42 1/2 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 6 Iunie n. 1891.

Table with columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., and sub-columns for quality and price ranges.

Table with columns: Măști pe 100 chilogr., and sub-columns for quality and price.

Table with columns: Produse živești, Soțul, and Cursul, detailing prices for various goods like oil, flour, and wine.

Cursul pieței din Sibiul.

Din 8 Iunie n. 1891.

Table with columns: Hartă-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Rubla rusescă, and their respective exchange rates.

Bursa de Budapesta.

Din 6 Iunie n. 1891.

Table listing various financial transactions, interest rates, and exchange rates in Budapest.

Bursa de Viena.

Din 6 Iunie n. 1891.

Table listing financial data from the Vienna stock exchange, including interest rates and exchange rates.

Bursa de București.

Table listing financial data from the Bucharest stock exchange, including interest rates and exchange rates.

Nr. 1090/1891.

[1891] 1-3

Publicațiune.

Devenind comuna Rășinari în dreptul de a-și edifica o baie pentru scaldat pe teritoriul acestei comune, prin aceasta se scrie licitațiune publică minuentă pentru edificarea acelei scalde.

Licitațiunea se va ține la 21 Iunie a. c. st. n. la oarele 3 p. m. în cancelaria primăriei comunale.

Prețul exclamării este 4622 fl. v. a.

Licitanții vor avea a depune un vadiu de 5% din prețul strigării, pe care minus-oferentul va avea a-l întregi la 10% a sumei oferite.

Oferte scrise provădute cu vadiul recerut încă se primesc.

Planul de edificare, preliminarul de spese și condițiunile de licitațiune stau spre vedere publică în cancelaria comunala.

Rășinari, 5 Iunie 1891.

Primăria comunala.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

A ieșit de sub tipar

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu, din paroch gr-or. în Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și completat de Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână. 704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a. Partea II. Germână-română. 1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Deposît general pentru România la librăria lui Alexandru Degenmann, București, Calea Victoriei 53. NB. Pentru trimiteră prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
...
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Institut tipografic în Sibiiu. A ieșit de sub tipar și se află de vândare la Institutul tipografic, societate pe acții în Sibiiu. MEMORIALUL arhiepiscopului și metropolitului Andreiu baron de Șaguna sau luptele naționale-politice ale Românilor 1846-1873 de NICOLAE POPEA, archimandrit-vicar arhiepiscopesc. Tomul I. Prețul 1 fl. 30 cr.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1891.

Table with multiple columns showing train routes and fares between cities like Budapesta, Predeal, Arad, Teiuș, Sibiiu, Copsa-mică, etc. Includes sub-tables for various line segments.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșa.